

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5545/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Марићевић, адвокат из ..., ради предаје ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2467/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2467/24 од 16.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2467/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 151/22 од 03.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му преда следеће покретне ствари: трактор „ИМТ 542“ црвене боје, регистарских ознака ..., тракторску приколицу марке „Застава“ носивости 5 тона, регистарске ознаке ..., тракторску приколицу марке „Змај“, регистарских ознака ... и један растуривач ђубрива жуте боје. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 153.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2467/24 од 16.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно или непотпуно утврђеног

чињеничног стања, а како то све произлази из навода његове ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за предају ствари одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге од значаја за примену одредбе члана 37. Закона о основама својинско правних односа. Ревизијом тужилац у највећој мери оспорава утврђено чињенично стање иако се ревизија не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања по члану 407. став 2. ЗПП. Питања која се тичу заштите права својине коју остварује власник ствари од невласника довољно су расправљена у судској пракси па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу са захтевом за предају ствари од туженог, поднео дана 15.04.2022. године, а као вредност предмета спора означио је износ од 150.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић